



A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 268. szám

2015. április

Szalézi Szent Ferenc

Istentől kapott kereszted

Ha minden angyal, a világ minden lángelméje tanulmányozta volna,
mi válik hasznodra ebben vagy abban a helyzetben,
miféle szenvedés,
kísértés vagy fájdalmas veszteség,
nem találhattak volna
hozzád illőbbet,
mint az, ami ért.
Isten örök gondviselése
kezdettől fogva kigondolta,
hogyan ezt a kereszted saját Szívéből
értékes ajándékként adja.

Mielőtt elküldte volna,
mindentudó szemével megszemlélte,
isteni értelmével átgondolta,
bölcs igazságosságával megvizsgálta,
szerető irgalmával átmelengette.

Mind a két kezével megmérte,
hogyan egy milliméterrel se legyen nagyobb,
egy milligramm se legyen nehezebb a kelle-
ténél.

Azután megáldotta szent nevével,
fölkente kegyelmével,
beléje lehelte vigaszát,
és még egyszer rád és bátorságodra pillantott.
Így most egyenesen az égből jön feléd,
mint Isten hívása,
s könyörülő szeretetének ajándéka,
hogyan egészen önmagaddá légy,
és Istenben megtaláld beteljesülésedet.

Virághétfő

A csacsi élete legizgalmasabb napjának utóizével ébredt. Soha azelőtt nem érzett még ilyen gyönyörűséget, ilyen büszkeséget. Besétált a városba, és látott egy csoport embert a kútnál állni. „Megmutatom magam nekik” - gondolta.

De nem vették észre. Tovább húzták a vizet, és nem is figyeltek rá.

„Dobjátok elém a felsőruhátokat” - mondta mérgesen. „Nem tudjátok, ki vagyok?”

Meglepődve néztek rá. Valaki rácsapott a farára, és arrébb küldte.

„Nyomorult pogányok!” - motyogta magában. „Elmegyek a piacra, ott vannak a jó emberek. Ők emlékezni fognak rám.”

De ott is ugyanaz történt. Senki nem figyelt a csacsira, ahogy az végigbaktatott a főutcán a piac előtt.

„A pálmaágak! Hol vannak a pálmaágak?” - kiáltott. „Tegnap pálmaágakat lengettek!”

Megbántva és összezavarodva ért haza a csacsi az anyjához.

„Ostoba gyermek” - mondta ő szelíden. „Hát nem veszed észre, hogy Nélküle te csak egy egyszerű számár vagy?”

(forrás: Wayne Rice - Fején a szöveget)

Saját keresztetted

Egyszer egy férfinél betelt a pohár, térdre borult a szobájában és így imádkozott Jézushoz: *"Nem bírom tovább! A keresztet túl nehéz Uram, elfáradtam! Kérlek hadd tegyem le és kaphassak másikat."*

"Rendben van gyermekem!" válaszolta Jézus és levette róla a keresztet.

Ezután, Jézus elvitte egy nagy helyiségbe a férfit, hogy választhasson egy másik keresztet. Hatalmas terem volt telis-tele különböző nagyságú kereszttekkel. Volt olyan hatalmas is, melynek a tetejét nem is lehetett látni. A férfi bóklászott a sok kereszt között, mire nagy nehezen a sarokban meglátott egy aprócska kis keresztet.

"Azt kérem ott, ami a sarokban van!"

"Drága gyermekem, ez az a kereszt, amit éppen az előbb adtál vissza!"- felelte Jézus.

Legyen tanúság számunkra, hogy amikor úgy érezzük, hogy nekünk túl nehéz, és már kibírhatatlan a fájdalom. Nézzünk körül, hogy mi folyik körülöttünk. Nézzük meg, hogy mások mivel küszködnek. Ne csak saját keresztünk súlyával legyünk elfoglalva! És meglátjuk, hogy amit nehéznek hittünk, nem is annyira nehéz....

(-net-)

Egy kis matematika – a húsvéti ünnepkör

A húsvétot a 325-ös niceai zsinat óta a március 21. utáni első holdtöltét követő vasárnapra teszik. Eredetileg a tavaszi napégyenlőség napjához kötődött az ünnep. Ennek napját a keresztény egyház március 21-ében rögzítette, holott a jelenség valójában a március 19-től 21-ig terjedő időszakban szokott bekövetkezni. Ám ily módon mélyre ható csillagászati ismeretek nélkül is kiszámítható a húsvét napja. A nyugati kereszténységben a legkorábban március

22-én, legkésőbb pedig április 25-én van húsvétvasárnap.

A keleti kereszténységben a Juliánus-naptár szerinti március 21-től számítják a húsvét kezdőnapját, mely már közel sem esik egybe a tavaszi napfordulóval. Ez a nap az általánosan használt Gergely-naptárban 2099-ig április 3-nak felel meg. Így keleten a húsvét április 4. és május 8. közé esik.

A negyvennapos nagyböjt ideje valójában hat és fél hét. Kezdetre a hamvazószerda. A vasárnapokat nem tekintik böjti napnak, így tulajdonképpen a húsvétvasárnapot megelőző 46. nap a böjt első napja ($4+6\times 6=40$ böjtös nap + 6 vasárnap). A nagyböjt némelyik hetének külön neve volt a magyar paraszti hagyományban. Az első, csupán 4 böjtös nappól és egy vasárnapból álló böjti hetet semmihétnak vagy csonkahétnak nevezték. A böjt ötödik hete a feke-tehét, mert ekkor fekete lepellel borították le a templomban Jézus és a szentek képeit. Húsvét előtt két héttel kezdődik a virághét, melynek utolsó napja a virágvasárnap.

A nagyböjt utolsó hete a nagyhét, melynek napjait nagy- előtaggal emlegetik. Nagycsütörtöktől nagyszombatig a harangokat nem húzzák meg, mert a harangok Rómába mennek. Nagycsütörtök másik neve zöldcsütörtök, mert ilyenkor zöld ételeket – spenótot, csalánt – főztek a jó termés reményében. Nagypéntek a legnagyobb böjt ideje, az állattartással és földműveléssel kapcsolatos teendőket, valamint a női munkákat tiltották. Hagyományosan ekkor írják a húsvéti tojásokat.

Nagyszombaton szentelik a keresztelővizet és a templomban égő tüzet. Este tartják a feltámadási körmeneteket. Húsvét vasárnapján hagyományosan határjárást tartottak, azaz felújították a határjeleket és megtisztították a forrásokat.

A húsvétot követő első hét a fehérhét, mely húsvéthétfővel kezdődik és fehérvasárnapkal zárul. Ötven nappal húsvétvasárnap után pedig pünkösdhétfő következik, a Szentlélek kiáradásának a napja.

Húsvétra

Romokban hevernek a XX. század bálványai: a tudomány, haladás, világbéke. Ezek voltak a bálványok. A tudományt ügyesen használtuk a tömegmészárlásra, és rájöttünk, hogy nem oldja meg az ember személyes problémáit. De keresünk, tévedünk, olykor elbukunk, nyugtalanok vagyunk, szenvedünk.

Krisztus áldozatának titka, hogy egyrészt Istent engeszteli a meglévő bűnökért, másrészt megnyitja a kegyelem kútját, hogy az akarat szabad maradjon, és mégse vétkezzen. Az áldozat lényege a szeretet, az áldozat felülmúlja a rációt. *„Úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta érte.”* *„Nagyobb szeretete senkinek nincs, mint aki életét adja barátaiért.”*

Megtörtént az áldozat, de a szenvedés nem múlt el. Újra és újra meg kell tanulnunk, hogy ez a kereszt nem a külső paradicsom, hanem a belső mennyország kulcsa.

A keresztet eltávolíthatják az utak mentéről, kimaradhat végleg a mai ember világgképéből, a kereszt mégis marad, egyszerűen azért, mert a bűn is marad. Bármennyire tiltakozunk, a megoldás a kereszten önmagát feláldozó Krisztus, s az embert első sorban önmagától kell megmenteni. Igazi arcáról nem hiányozhat a bűnbánat könnye. Ha fájdalmas is, az ember Nagypénteken talál önmagára, de Nagypéntek Húsvét nélkül néma sikoly, s felelet sincs rá. A kereszt a feltámadás fényében lett a győzelem jele. Kérjük mindannyian Krisztustól a húsvéti ajándékot, hogy megérthessük a kereszt és a feltámadás belső összefüggéseit.

Napjainkban sokan akarják a feltámadást kereszt nélkül. Az egyház megújulását kereszt nélkül, az ember megváltását kereszt nélkül, az emberiség megszabadítását kereszt nélkül. Jólétet, biztonságot, új testvériséget szeretnének kereszt nélkül. A társadalom megújulását hirdetik Isten nélkül.

A keresztet azonban nem lehet pótolni

tudással és politikával, forradalmakkal, vagy filozófiákkal, diktatúrákkal vagy kultúrfolyamatokkal, több szabadsággal, több türelemmel, rendeletekkel vagy új struktúrákkal. A kereszt az egyetlen út Istennek ahhoz a birodalmához, amely Jézus Krisztus feltámadásában megnyilatkozott számunkra. A kereszt vállalása nélkül nem tudjuk teljesíteni a Tízparancsolatot, nem értjük meg a Hegyi beszédet, elbukunk a kísértésben. Nem ismerjük fel az igazságot, nem halljuk meg lelkiismeretünk szavát, nem bontakozik ki életünk. A kereszt vállalása nélkül más emberek gyakorolják hatalmukat rajtunk, és kiszolgáltatottai leszünk önzésüknek. A rosszat rosszal fogjuk viszonzni, nem sikerülhet a házasság, a családi élet, a felebaráti szeretet, az irgalmasság, sem a földi, sem az örök élet.

Az egész világban megnyilvánul az az erőteljes vonás, amely a keresztet, az áldozatot, a lemondást gúny tárgyává teszi. Szabadságot akarnak felelősség és parancsolatok nélkül, élvezetet erőfeszítés nélkül, haladást válságok nélkül. Tudást akarnak hit nélkül, a világ egységét akarják a szívek megtérésének fáradságos útja nélkül. Meg akarják szüntetni a világban a gonoszságot, kereszt és áldozat nélkül. Ennek a szemléletnek a következményei megsemmisítőek.

Kívánom, hogy a megfeszített és feltámadt Krisztus győzelme ott ragyogjon családjainkban és valóban átalakító legyen életünkben.

(Laczkó M – Kakucsi Lapozgató 2012.04)

A mérleg

A jómódú gazda és a szegény ember a következőképpen kötött üzletet:

A gazda minden héten ad két kiló túrót a szegény embernek, aki pedig viszonzásul két kiló akácmézet ad.

Ment az üzlet rendben jó ideig, amíg egyszer csak a gazda arra gondolt, hogy bizony nem minden ember tisztességes, és meg kellene mérni, amit kap.

Legközelebb, amikor vitte a túrót, és néhány perc múlva megkapta a mézet, azt hazavitte és a pontos mérlegén megmérte – de csak másfél kiló volt! Felháborodva visszament a szegény emberhez és indulatosan a szemére vetette, hogy becsapta őt.

A szegény ember lehajtotta fejét és így szólt:

– Nagyon sajnálom, hogy így történt, de én nagyon szegény ember vagyok. Egy kétserpenyős mérleget még tudtam szerezni, de súlyokra már nem volt pénzem. Így hát amikor megkaptam tőled a túrót és kivittem a kamrába, rátettem a mérleg serpenyőjére, és a másik serpenyőbe kimértem az azonos súlyú mézet.

A gazda roppant módon elszégyellte magát és hazament.

(Adj helyet a jónak 110./2014.)

Prédikáció

Egy plébános Húsvét reggelén, amikor zsúfolt templomában felment a szószékre prédikálni, egy régi, rozsdás, rozoga kalitkát vitt magával és letette a szószék párkányára. Persze mindenki meglepődve nézte és kíváncsian várta, mi fog itt történni. A plébános elkezdte a prédikációt:

„Amikor tegnap végigmentem a Főutcán, szembe jött velem egy fiatal gyerek, kezében lóbálta ezt a kalitkát, és a kalitka alján három kis vadmadár lapult, reszketve a hidegtől és a félelemtől. Megállítottam a fiút és megkérdeztem:

- Na, mit viszel magaddal?

- Csak ezt a három vacak madarat - felelte.

- Aztán mit akarsz csinálni velük? - kérdezősködtem.

- Hazaviszem őket és szórakozom velük - felelte. - Feldühítem őket, kihúzom a tollaikat, egymás közötti viadalra uszítom őket. Élvezni fogom.

- De előbb-utóbb beleunsz majd. Utána mit csinálsz velük?

- Ó, van otthon két macskánk - mondta a fiú -, azok szeretik a madárhúst. Megetetem őket velük.

Hallgattam egy kicsit, aztán ismét megszólaltam:

- Fiam, mennyit kérsz a madarakért?

- Nem kellenek magának azok a madarak, atya. Hiszen azok csak vacak szürke mezei madarak. Még énekelni sem tudnak. Még csak nem is szépek.

- Mennyit akarsz értük? - kérdeztem ismét.

A fiú végignézett rajtam, mintha megbolondultam volna, aztán megmondta az árat: tíz dollár. Kivettem a zsebemből a tíz dollárt, odaadtam a gyereknek. A fiú letette a kalitkát a földre és egy pillanat alatt eltűnt.

Én aztán felemeltem a kalitkát, elvittem a közeli parkba, ott letettem, kinyitottam az ajtaját, és szabadon engedtem a madarakat." Miután a plébános elmondta a kalitka történetét, mindjárt egy másik történetbe kezdett:

„Egy nap a Sátán és Jézus között párbeszéd folyt. A Sátán épp az Édenkertből jött és büszkén dicsekedett:

- Az egész emberiséget a kezeim közé kaparintottam. Csapdát állítottam nekik olyan csalétekkel, amelynek nem tudnak ellenállni. Mind az enyéme!

- Mit fogsz csinálni velük? - kérdezte Jézus.

- Szórakozni fogok velük. Megtanítom őket, hogyan házasodjanak és hogyan váljanak el egymástól; feldühítem őket, meg arra is megtanítom, hogyan gyűlöljék és kínozzák egymást; hogy részegeskedjenek és kábítószerezzenek; arra, hogy fegyvereket és bombákat találjanak fel és öljék egymást. Nagyon fogom élvezni - mondta a Sátán.

- Mit csinálsz majd velük akkor, ha elegendő lesz a játékból?

- Megölöm őket! - felelte a Sátán.

- Mennyit kérsz értük? - érdeklődött tovább Jézus.

- Nem kellenek neked azok az emberek! Nem jók azok semmire! Megveszed őket, ők pedig csak gyűlölni fognak. Leköpnék, megátkoznak és megölnék. Nem kellenek

ők neked!

- Mennyit kérsz? - kérdezte újból Jézus.

A Sátán végignézett Jézuson és megvető gúnnyal mondta:

- A véredet, az összes könnyedet és az egész életedet!

Jézus így szólt:

- Megegyeztünk! aztán kifizette az árat..."

Ezzel a plébános fogta a kalitkát és lement a szószékről.

A mennyei vonat

Az egyházat ma sokan egy olyan mennybemenő vonatoknak képzelik, ahol csak a „masinisztának” van dolga, az utasoknak semmi. Amire ők felszálltak, helyet foglaltak és kényelmesen eltöltik az időt. A „vonat” halad, nekik pedig közben semmi dolguk nincs. Legfeljebb kritizálják, pl. miért ilyen a „kupé”, az élettér, a világ. Vannak, akik olvasgatnak, beszélgetnek, mások a „büfékocsiban” esznek, vagy isznak. Többen alusznak, talán ezek vannak a legtöbben, a „vonat” pedig megy. Hogy merre mennek, az őket nem érdekli. Vettek egy jegyet a végállomásig, ott a „masiniszta”, a lelkész, az ő dolga, hogy célba érjenek, ők csak utasok.

Sokan gondolkodnak így az egyházzal. Megvettük a „menetjegyet”, azaz befizettük a tizedet, a többi nem ránk tartozik. Ez egy hamis egyházkép az emberekben. Ma teljesen idegen az a gondolat, hogy ezt az egyházvonatot az Úr vezeti, nekünk viszont figyelni kell az útra, és amit Isten előír – akár a vonaton is –, azt meg kell tennünk. Közben teljesen Isten viszi az egész egyházat a mennybe. Nekem mégis figyelniem kell, mit tegeyek útközben, kinek mit jelezek, akár az ablakból a vonaton kívülieknek is, akár egymásnak. Mit mondjak, hogyan éljek, azt mind előírta az Úr és azt nekem meg kell tennem. Annak ellenére, hogy ***nem a lelkész vezeti a vonatot.***

Miért kiabálnak?

Egy szent tanító a Gangesz partján készült a rituális fürdőjére, amikor a közelben egy család tagjait hallotta dühösen kiabálni egymással. Mosolyogva a tanítványaihoz fordult és megkérdezte:

– Miért kiabálnak az emberek, amikor dühösesek?

A tanítványok elgondolkodtak, s az egyikük így szólt:

– Amikor elvesztjük az önuralmunkat, kiabálunk.

– De miért kell kiabálni, amikor az, akihez beszélsz ott áll melletted? Halkan is elmondhatnád neki azt, amit akarsz - mondta a tanító.

A tanítványok nem találták a választ, s a szent a következő magyarázatot adta:

– Amikor az emberek haragszanak egymásra, a szívük eltávolodik egymástól. A távolság miatt kiabálniuk kell ahhoz, hogy hallják egymást. Minél dühösebbek, annál jobban kiabálnak, mert annál nagyobb a távolság. Amikor két ember megszereti egymást, nem kiabálnak, hanem kedvesen, lágyan beszélnek, mert a szívük nagyon közel áll egymáshoz, nincs köztük távolság. Amikor még jobban szeretik egymást, annyira egy helyen van a szívük, hogy már halkan sem kell megszólalniuk, megértik egymást már abból is, hogy csak egymásra néznek. Ilyen közel állunk egymáshoz, amikor szeretet van.

A tanítványaira nézett, és így folytatta:

– Amikor vitatkoztok, ne hagyjátok, hogy a szívetek eltávolodjon. Ne mondjatok olyan szavakat, amelyek eltávolítanak benneteket egymástól, mert különben eljön az a nap, hogy olyan nagy lesz a távolság, hogy nem találjátok meg a visszavezető utat.

(Adj helyet a jónak 2012/73)

Ifjúsági rovat

Az elmúlt hónap szokásosan telt az ifjúság életében. Bár az idő már melegszik és egyre többet süt a nap, még nem tudunk elmenni kirándulni, nem volt alkalmunk sportolni a szabadban és konferenciákon sem vettünk részt, így inkább benti programokat szerveztünk.

Az ifjúsági órák nagyon jó hangulatban telnek. A múlt hónapban több érdekes témát is elővettünk. Az egyik este Bazsinka Jocó vezette a beszélgetést az elköteleződés témájában. Úgy gondolom, minden fiatalot foglalkoztat ez a kérdés. Ez be is igazolódt az este folyamán, mert Jocó olyan érdekes gondolatokkal készült nekünk és úgy felkeltette az érdeklődésünket, hogy nem is értünk a téma végére, így a beszélgetést majd egy másik alkalommal

folytatjuk. Katona Bernát is tartott egy nagyon tartalmas ifjúsági órát „Mai világ” címmel. Lesták Bence vezetésével egy egész estén át a szabadság témakörével foglalkoztunk. Nagyon jó volt újra megállapítani ezen az alkalmon, hogy a szabadságunk nem a körülményeinktől függ, hiszen Isten szabaddá tehet minket bármikor, bárhol és egyedül csak benne lehetünk szabadok.

Egy rendhagyó alkalmunk is volt a hónapban, a budapesti Aquaworldben töltöttünk el egy péntek estét. Azt gondolom mindannyian nagyon vártuk ezt az alkalmat. Nagyon fontosnak tartom, hogy olyan programokat is szervezzünk, amikor kikapcsolódunk, élvezzük egymás társaságát és a vizet (ebben az esetben). Összesen 16-an voltunk ott az ifjúság tagjai közül. Ezen az estén kicsit eltávolodtunk a hétköznapi gondjaitól, problémáitól és egészen olyan volt, mintha nyaralnánk, még ha csak pár óra erejéig is. A csúszdázás, labdázás, bohóckodás a vízben mindannyiunkat energiával töltött fel, így könnyebben néztünk szembe a következő hét kihívásaival.

A virágvasárnap, nagypéntek, húsvét

mind olyan ünnepek, amelyek mindannyiunk életében nagyon fontos szerepet töltenek be. Az ifjúsági órák ebben az ünnepkörben általában elmaradnak, mert gyülekezeti összejövetelek vannak az ifik idején. Mégis mindig kerítünk alkalmat arra, hogy együtt dolgozhassuk fel Isten aktuális üzenetét. Ilyenkor vannak, akik inkább magukban gondolják végig az ünnep fő mondanivalóját, míg mások megosztják elmékedésük lényegét a többiekkel. Így most Széll László néhány évvel ezelőtt Nagypéntekről megfogalmazott gondolatait szeretném megosztani a Testvérekkel:

„Megélt éveim alatt sokféle véleményt hallottam már Jézus haláláról, és tudjuk is, hogy különböző egyházaknak, gyülekezeteknek megvan a saját felfogása, magyarázata. Amire mostanság a legtöbben helyezik a hangsúlyt, az Jézus szenvedése. Látványos filmek ábrázolják – például a Passió – a kedélyek felrázására, fantáziánk

beindítására részletesen elmagyarázzák, hogyan történt egy ókori római kivégzés keresztre feszítés által. Az előadók aprólékosan bemutatják a kálváriát, elmesélik a kínzásokat, orvosilag bizonygatják a halál okát stb. egyszóval teljes, átfogó képet adnak Jézus testi gyötrelmeiről. Sokszor elszomorító, hogy a nagypénteki-húsvéti történet ebben merül ki: mekkora nagy ember volt ez a Jézus, hogy vállalta ezeket a csapásokat az emberekért!

Hogy ő szenvedjen helyettünk a korbáctól, hogy neki szegezzék át a kezét a mienk helyett. És milyen elvetemültek is voltak azok az emberek, akik mindezt végrehajtották rajta. Még az is lehet, hogy az ő hibájuk, hogy Jézus végül meghalt... Nem folytatom a sort.

De mi van a lelki oldallal? Mi történik a szellemi síkon? Tényleg egy brutális testi bántalmazás miatt rettegett és gyötrődött Jézus a Gecsemáné kertben? Mostanában C. S. Lewis-től olvasom a „Keresztény vagyok” című könyvét, és nagyon tetszik, ahogy rávilágít bizonyos különös dolgokra. Istennek a földön és a kereszten olyan dol-

gokat kellett véghezvinnie, amik nem isteni tulajdonságok a szokásos értelemben: szolgálnia kellett, behódolni valakinek, alávetni magát egy feljebbvaló akaratának (Jézus az Atyának); szenvednie kellett, elviselni egy felsőbb hatalom büntetését, és végül meg kellett halnia. Megteheti ezt az Isten? Talán egy ember... Ér az valamit, ha egy ember megteszi ezt? Nem, de mivel Jézus Isten és ember volt egy személyben meg tudta tenni, ráadásul tökéletesen. Ez ad reményt!

Ne hagyjuk, hogy világ a maga értelmezésével eltérítsen minket Jézus halálának, szenvedésének valóságától. Ne érjük be kevesebbel, mint az evangélium teljessége! Galata 3,13: „Krisztus megváltott minket a törvény átkától úgy, hogy átokká lett értünk.” Magára vette az Atya haragját, hogy nekünk ne kelljen. Ezt ad reményt: „... hogy bárki, aki hisz őbenne, az ne vesszen el, hanem örökkévaló élete legyen.”

(*Lovász Debóra*)

K Ö N Y V A J Á N L Ó

A házasságról

Hogyan lehetne lemondani a harmonikus házasság kedvéért a társadalom olyan kitüntetett alapértékeiről, mint az egyéni szabadság, az autonómia és az önmegvalósítás?

Hagyjunk fel minden idealista elképzeléssel (leendő) párunkkal kapcsolatban? Tényleg nem létezik a „tökéletes lelki társ”? Hogyan állíthatnánk le magunkban az úgynevezett „hibakereső automatát”, vagyis azt a belső hangot, berregő kis masinát az agyunkban, amely pillanatok alatt képes kimutatni a másik hibáit? Megéri-e a szexualitásról, valamint az anyagi jólét megvalósításáról a jellemre irányítani a figyelmet, az egyéni boldogság helyett a közösségépítést helyezni a középpontba? - Ezekre a kérdésekre ad választ, és számos párkapcsolati probléma gyökerére mutat rá Tim és Kathy Keller új könyvében.

A könyv a 2015-ös Házasság Hetében jelent meg!

Oldalszám: 288

Méret: 142x197 mm

Kivitel: keménytáblás

ISBN: 978-963-288-252-9

Kiadás éve: 2015

Open publication - Free publishing

Amikor az ember – bármi oknál fogva – házasságról szóló könyvet vesz a kezébe, és meglát benne egy egyedül - állóknak szóló fejezetet is, az esetek túlnyomó többségében anélkül is tudja, miről fog értekezni a szerző, hogy belelapozna. Miről is? Hát arról, hogy házasodjon meg! Lehetőleg minél előbb. Csak jó társat válasszon! Ne várjon a tökéletesre, mert olyan nincs, hanem vágjon már bele! Majd összezoknak. Van ebben igazság? Hogyne.

A bibliaolvasó embernek ilyenkor az az érzése, hogy a kedves szerzők nagy része csak a teremtéstörténetet hajlandó ismerni („Nem jó az embernek egyedül...” 1Móz 2,18), Pál apostol leveleit nem idézgetik („Azt szeretném, hogy gond ne terheljen titeket. Aki nőtlen, az az Úr dolgaival törődik: hogyan legyen tetszésére az Úrnak. Aki viszont megházasodott, az a világi dolgokkal törődik: hogyan legyen tetszésére a feleségének; ezért élete megosztott.” 1Kor 7,32–34).

Az apostol még véletlenül sem házasságellenes, félreértés ne essék! De éretten tanít az indítékokról. Örömteli meglepetéssel fedeztem föl, hogy a Keller házaspár ismeri a Biblia elejét és végét is. Timothy, a manhattani lelkipásztor, akinek a gyülekezete 80%-ban egyedülállókból áll, így kezdi az ominózus fejezetet: „Vajon mi vitt rá arra, hogy a házasságról tanítsak egyedülállóknak? Nos, egyszerűen az a tény, hogy a házasságról alkotott kiegyensúlyozott meggyőződés nélkül nehéz egészséges egyedülálló életet élni. Hiszen ennek hiányában vagy túlságosan vagy nem eléggé vágyik az ember a házasságra, az élete pedig mindkét esetben megsínyli a tájékozatlanságot.” Ez a korrekt gondolkodás és útmutatás jellemző a könyv egészére. Csak ajánlani tudom! Nem csak házásoknak...

(Harmat, Budapest, 2015)

Szommer Hajnalka

SZLOVÁK FAKANÁL

Sonkás pogácsa

Hozzávalók: 1 kg finomliszt, 20 dkg füstölt sonka, 10 dkg bacon, 25 dkg libazsír, 5 dkg élesztő, 2 dl tejföl, 1,5 dl tej, 4 db tojás sárgája + 1 db tojás kenéshez, 1 teáskanál kristálycukor, só, bors

Elkészítés: Futtassuk fel langyos tejben az élesztőt egy evőkanál liszttel és a cukorral. Egy nagyobb tálban lazán dolgozzuk össze a lisztet és a zsírt, majd adjuk hozzá a tojások sárgáját, a felkockázott sonkát, a bacont, a tejfölt és a felfuttatott élesztőt. Sózzuk, borsozzuk és gyúrjuk össze a tésztát. Nagyjából 20 percig kelesztjük meleg helyen, majd gyúrjuk újra át és újabb fél óráig kelesztjük. Nyújtsuk ki a tésztát körülbelül 2 ujjnyi vastagságúra, vagdossuk be a tetejét és pogácsaszaggatóval szaggassuk ki. Egy tepsibe tegyünk sütőpapírt, erre helyezzük a pogácsákat. Pihentessük őket 20 percig, majd kenjük meg a tetejüket egy felvert tojással. Sütőben 160 fokon 20-25 percig süssük.

Almás tormával töltött sonkatekeres

Hozzávalók: 20-25 szelet füstölt sonkaszelet, 3 alma, 1 dl tejföl, 1 dl majonéz, 3 evőkanál ecetes torma, 1 csokor petrezselyem, só, bors

Elkészítés: Tisztítsuk meg az almákat, és reszeljük le, majd tegyük egy nagyobb tálba az aprított petrezselyemmel, a majonézzel, a tejjel és a tormával. Sózzuk, borsozzuk és keverjük össze őket. Nagyjából 30 percre tegyük hűtőbe. Ha ez megvan, a sonkaszeleteket terítsük ki, töltsük meg az almás-tormás masszával és tekerjük fel őket. Piritós kenyérral vagy magában kínáljuk.

HUMOR

- Mi az abszolút étvágytalanság?
- Ha a betegnek már az az étel sem ízlik, amitől az orvosa eltiltotta.
- Mi az abszolút kaktuszhamisítvány?
- A cserépbé ültetett sündisznó.
- Miből készül a Cavinton?
- Nefejejsből.
- Miért karikás az ördög szeme?
- Mert az ördög sohasem alszik.

- Miért sápadt a Hold?
- Mert folyton éjszakázik.
- Mondd, neked van zsebszámológéped?
- Minek az? Én tudom hány zsebem van.

Turisták nézegetik a juhászt meg a bozontos puliját az Alföldön.

Azt kérdezi az egyik, évődve:

- Mondja, bátyám, hol van ennek a kutyának az eleje?
- Ahol ugat!

A matematika humora

- Melyik a jó orvosság?
- A mínusz öt, mert az egyből hat.
- Melyik a legjobb orvosság?
- A tizenkettő, mert az duplán hat.
- Melyik a rossz orvosság?
- Az öt, mert az nem hat.
- Melyik a legrosszabb orvosság?
- A kilenc, mert az fordítva hat?

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30 tól imaóra)

Ifjúság bibliaóra:

pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Elöljárósági megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: Katona Béla

Gondnok: Horváthné Császár Márta
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.com,
Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbgv.hu